

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til hr. Jørgen Winther: Jeg vil gerne bekræfte, at jeg har talt med formænd for foreninger af trillingefamilier, familier af flerlingefamilier, og de siger, at i deres foreninger er der ingen, som ikke har fået tilbudt fosterreduktion; de har alle fået tilbudt fosterreduktion.

Det er meget absolut, og, siger de, de føler sig i meget, meget pressede situationer, for dels bliver der lagt byrder på dem, hvor det bliver sagt: Jamen så og så stor en procent af trillinger bliver handicappede, og kan I klare et handicappet barn, og kan I overhovedet klare at have trillinger? Det males meget sort for dem, og mange af de her forældre, som så har valgt at få trillingerne, siger, at det var en virkelig svær situation, de blev bragt i, psykisk var det svært. Men de siger, at det ikke er mindre svært for de familier, som gav efter for presset, og som nu mangler et eller to af deres børn.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Jørgen Winther for den allersidste korte bemærkning. Og jeg vil gerne sige, at hvis forhandlingen udarter sig, så bliver det efterhånden kun to korte bemærkninger. Værsgo, hr. Jørgen Winther.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det lyder rimeligt.

Jamen fru Tove Videbæk, tak for det svar. Det var et helt andet svar, jeg fik nu, end det første. Det, som fru Tove Videbæk sagde her fra Folketingets talerstol, var, at de gravide kvinder, når det var tvillinger/trillinger, var presset til at få foretaget en fosterreduktion.

Det er jo ikke det, fru Tove Videbæk siger nu i anden omgang. Der er det, at de føler sig i en presset situation, og det er jo klart, at hvis man får at vide, at det er tvillinger eller trillinger, og man måske har for højt blodtryk, så er det en presset situation. Og der er en kæmpe forskel på at være i en presset situation eller føle sig presset.

Så jeg er glad for at få bekræftet, at der ikke er nogen læger, nogen danske læger, der har presset gravide kvinder til fosterreduktion.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg må sige til hr. Jørgen Winther, at det er en presset situation, de er i, men jeg må sige, at fle-

re af de her foreninger, som er kommet til os, siger: Vi føler, at vi bliver presset, det siger de. Og jeg kan kun citere, hvad der bliver sagt. Jeg har det ikke på skrift nu og her, men jeg kan sige, at når jeg beder dem om tal, bliver der sagt: Jamen det er sådan, at vi er alle blevet tilbudt det, og vi føler os presset.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg indfører hermed kun to korte bemærkninger, så er der lighed for loven, hr. Jørgen Winther.

Værsgo, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FRI):

Ja, man ved efterhånden ikke, om man skal le eller græde over den her debat. Altså på den ene side kunne man tage den humoristiske vinkel og sige, at der er sådan set ikke noget at sige til, at der er en række ordførere, der så krampagtigt holder fast på den naturlige metode. På den anden side set så ville det nok være lidt ærgerligt at lægge debatten derved.

På den anden side viser den her debat jo med al tydelighed, hvor sprængfarlig en cocktail det er, når man blander etik og politik, for slet ikke at nævne, når man blander religion og politik. Det er jo dér, det går rivende galt. Når politikere tror, at de skal lovgive religiøst eller etisk, så kommer de her meget, meget voldsomme debatter. Til trods for at debatterne har været adskillige gange i Folketinget, så bliver det ved igen og igen. Hver eneste gang, der er en lille bitte flig af en mulighed for at tage en stor debat om de her spørgsmål, så kommer debatten.

Regeringen har jo en pligt til at fremsætte forslag til revision af loven, og det har regeringen så gjort. Derfor skal regeringen selvfølgelig ikke kritiseres for, at regeringen har gjort det, som regeringen har gjort. Regeringen har oven i købet fremsat et lovforslag, som er rimelig simpelt at tage stilling til. Det skal regeringen heller ikke have utak for.

Når man så efterfølgende ser, at en række partier stiller ændringsforslag til lovforslaget, er det selvfølgelig også helt naturligt. Selvfølgelig skal partierne have den mulighed, og selvfølgelig vil der være identitet mellem det oprindelige lovforslag fremsat af regeringen og så de ændringsforslag, der kommer. For selvfølgelig må partierne stille ændringsforslag til andenbehandlingen. De kan ikke gøre det til førstebehandlingen. Det er umuligt.